

És ez a közös cél, közös akarat készlet-kényszeríti az embereket, hogy építsék az új, szabad hazát „ki ekével, ki kalapáccsal, tollal”. Juhász Ferenc, a költő, verseivel szolgálja népet. Elszántan, hajthatatlanul küzd, tennie kell:

„Mert ki más mondaná el helyettem
amit csak én tudok?”

VÖRÖS MÁRIA

„Halak járnak zöld mezőben...”

Szepesi Attila gyerekversei már nem ismeretlenek számotokra, legtöbbjük a Kincskeresőben jelent meg először, mint az ajánlásunk címében idézett *Csali dal* is. De talán így, a *Zöldvári ének* című könyvében egybegyűjtve, még izgalmasabb újraolvasni őket (s azokat is megismerni, amelyekkel eddig még nem találkoztatok), mert ezek a versek együtt *világot* alkotnak. Méghozzá egy olyan világot, amelyből még nem vesztek ki a madarak, mint a nagyvárosok betonrengetegéből; amelyben szarvasok járnak az erdőt telihold idején, és gulipánok lépkednek a tavi nád között. (Hadd kérdezzem meg: tudjátok-e, milyen madár a gulipán?)

A kötet versei, persze, önmagukban is szépek, de azért ugye az sem baj, ha elolvasásuk után, mint jómagam, kedvet kaptok Ti is, hogy egy kicsit elbarangoljatok a tavak, nádasok, galagonya-termő erdők tájain, hogy a *Zöld küllő* című versen felbuzdulva magatok is megpróbáljátok kilesni a bükkösök serény lakóját.

Bár ilyesmivel nem illik előhozakodni, hadd áruljam el mégis, hogy Szepesi Attila nekem jó barátom (és a Kincskereső munkatársa is), és nagyon szívesen jár Szegedre, ahol a Tanárképző Főiskola diákja volt. Egy alkalommal ezzel állított be a szerkesztőségbe: „Negyvennégy fajta madarat láttam a vonatablakból.” Ettől én kicsit elszégyelltem magam, hiszen összesen nem ismerek ennyi madarat, még névről sem. Ezért nekem külön öröm, hogy a sok versbeli madarat a könyvben *Szecsó Tamás* szép, színes rajzain is „tanulmányozhatom”.

Persze, abból, amit eddig írtam, nehogy azt gondoljátok, hogy afféle megverselt élővilág-tankönyvet veztek kezetekbe! A *Zöldvári ének* versei szépségüknek csak egy részét eredeztetik a költő természetszeretetétől; ami igazán széppé teszi őket, az a bravúros ritmus, a találó képek, a népköltézzettel rokon színes és tömör kifejezésmód. Idézzük példának a *Lápi este* első versszakát:

*Kék az este. Üstökösgém röppen.
Bölömbika bangol messzi ködben.
Nád sűrűjén szürke daru szálldos,
szárnya zizzen kardélű nádszálhoz.*

És a vidám versek kedvelői is megtalálják a nekik valót, például a *Csali vers*, a *Madár-farsang* vagy a *Városok* soraiban. Befejezésül a *Városokból* idézem a Szegedről szóló szakaszt:

*Tornyos Szeged híres város,
nincsen ottan utca sáros,
rózsát öntöz a mészáros,
cinkét árul a bazáros.*

BAKA ISTVÁN